

مرکز مجرب از امام صادق (علیه السلام)

منية المرید

توکل بر خداوند متعال ۲

جلسه ۵۵

استاد بندانی نیشابوری

توکل بر خدا:

مرحوم شیخ کلینی به نقل از حسین بن علوان نقل می کند: در مجلس علمی نشستیم و در برخی از سفرها دچار مشکل مالی شده بودم، برخی از همراهان به من گفتند: در مورد مشکلت به چه کسی امید داری؟ گفتم: به فلان شخص، گفت: بنابراین به خدا سوگند به حاجت و خواسته ات نمی رسی و خواسته تو برآورده نخواهد شد، گفتم: از کجا میدانی چنین چیزی را؟ گفت: امام صادق علیه السلام برایم روایت فرمود که در برخی از کتب اینگونه خوانده اند (مضمون روایت): خداوند متعال می فرماید: قسم به عزت و جلال و بزرگی ام، امید هرکس را که به غیر من امید بسته باشد نا امید می گردانم و به او لباس حقارت و مذلت بین مردم می پوشانم و او را از قرب و نزدیکی خود دور می گردانم.

آیا در سختی ها به غیر من امید دارد در حالی که حل مشکلات به دست من است؟ و کلید درهای بسته در دست من است و در خانه من برای کسی که مرا بخواند باز است. آیا نمی داند اگر سختی و مشکلاتی بر کسی برسانم، رفع و حل آن فقط به دست من است؟ از جود و کرم خود عطا می کنم چیزی را که هنوز از من طلب نکرده است، آیا کسانی که به غیر من امید دارند از من نمی ترسند؟ پس اگر همه ی اهل زمین و آسمان چیزی از من بخواهند و به هریک از آنها به اندازه خواسته جمیع آنها عطا کنم، از ملک و دارایی من ذره ای کاسته نمی شود و چگونه کاسته شود از خزانه ای که من صاحب آن هستم؟ پس بد بحال کسانی که از رحمت من نا امیدند و بد بحال کسانی که از من نافرمانی کنند و نترسند.